

2. Memòria general del Projecte de Decret legislatiu pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, de 14 de gener de 1985

Aquesta memòria s'elabora per donar compliment al que estableix l'article 37.2 en relació amb l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, pel que fa a la necessitat d'acompanyar els decrets legislatius a l'igual que els avantprojectes de llei, entre d'altres, amb una memòria general, que ha de contenir, com a mínim, l'adequació de la norma als fins que es persegueixen; el marc normatiu en què s'insereix; la relació de les disposicions afectades per l'avantprojecte de llei i la taula de vigències i derogacions resultants; la competència de la Generalitat sobre la matèria, i la relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència o la procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

2.1 Justificació de la necessitat de la disposició i adequació de la norma als fins que es persegueixen

Com a qüestió prèvia, s'ha d'assenyalar que aquesta iniciativa està prevista el Pla normatiu 2021-2023, aprovat per Acord de Govern de 19 d'octubre de 2021. Igualment, la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, en el seu article 56 apartat 4 modifica la disposició final al text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, afegida per l'article 123.6 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, amb el text següent:

«Disposició final. Habilitació per a l'elaboració d'un nou text refós

»S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la present disposició final, elabori un nou text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, en substitució del text refós aprovat pel Decret legislatiu 4/2002, del 24 de desembre. L'autorització per a la refosa inclou també la facultat de regularitzar-ne, aclarir-ne i harmonitzar-ne el contingut.»

En conseqüència s'està donant compliment dintre de termini establert d'un any, des de la data d'entrada en vigor, al mandat legal.

La Llei originària de creació i regulació de l'Institut Català de Finances és de 14 gener de 1985. La seva estructura i contingut, tot i haver sofert multitud de canvis i adaptacions, han tingut com a base el text originari de l'ens que llavors es creava, amb una naturalesa jurídica essencialment diferent a l'actual, i amb un paper i una activitat que ha evolucionat de forma molt profunda fins a l'actualitat. Aquest procés evolutiu ja va comportar una primera refosa de la seva norma de creació de 1985, i que va tenir el seu fruit en l'actual text refós, aprovat per Decret Legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, que ja el mateix dia de la seva publicació (31 de desembre de 2002) va ser objecte d'una primera modificació per la llei de mesures fiscals i administratives d'aquell mateix any 2002, Llei 31/2002, de 30 de desembre, i que el va fer néixer ja superat i no complert quant a la compilació ordenada i homogeneïtzada del marc jurídic de l'ICF.

Des d'aquell desembre de 2002, han transcorregut gaire bé 20 anys on s'han anat succeint modificacions més o menys profundes del text refós de 2002, i que han fet que l'actual norma vigent hores d'ara sigui una molt trencada, de sistemàtica poc lògica, i sobretot, de difícil comprensió i accessibilitat lectora per a aquells que no estiguin molt familiaritzats amb aquest tipus de normes i amb la institució que hi regulen.

Actualment, aquesta norma, el Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, s'ha d'acompanyar amb gairebé una desena de lleis i decrets llei més, que l'han modificat, fent molt complicat entendre el seu marc jurídic donada la dispersió normativa d'aquest, essent essencial clarificar aquest marc normatiu mitjançant l'aprovació d'un text refós que sistematitzi i homogeneïtzi aquesta prop d'una dotzena de normes que actualment s'han de consultar per arribar al text complert i íntegre de la llei reguladora de l'ICF. En aquest sentit, per exemple, la darrera modificació del Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances deriva de la disposició final primera de la Llei 2/2022, de 3 de març, de creació del Fons Complementari de Riscos de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 8620, de 7 de març de 2022), que afegeix al Text refós vigent una disposició transitòria, relativa a la gestió provisional del Fons Complementari de Riscos de la Generalitat de Catalunya.

El text refós que es proposa, es fa d'acord amb els criteris d'ordenació i homogeneïtzació propis d'aquest tipus de text normatiu, i per tal de donar una major claredat al text, s'ha procedit a donar títol a cadascun dels capítols i articles que el componen, per fer-lo més clar i comprensible a primer cop de vista, sense necessitat d'entrar a la lectura detallada de cadascun dels seus preceptes. Quant a la sistemàtica del nou text refós, aquest s'ha dividit en capítols, essent el capítol primer el referent al seu règim jurídic, incloent els articles 1 a 7; el capítol segon fa referència a les funcions de l'Institut Català de Finances, incorporant únicament l'article 8; el capítol tercer regula els òrgans de govern de l'entitat, i inclou els articles 9 a 17; i finalment el capítol quart, fa referència als recursos, la tramitació dels comptes anuals i la garantia dels deutes de l'Institut, incloent els articles 18 i 19. Pel que fa a la part final, el Projecte de text refós conté la disposició transitòria derivada de la modificació del Text refós vigent efectuada per la disposició final primera de la Llei 2/2022, de 3 de març, de creació del Fons Complementari de Riscos de la Generalitat de Catalunya. Aquesta estructura és una simple actualització sistematitzada del que era el contingut del fins ara vigent text refós de la Llei de l'ICF, mantenint un ordre similar a aquell.

En conclusió, es tracta de simplificar i homogeneïtzar la norma reguladora essencial de l'ICF, de tal forma que es faciliti a tothom el seu accés i comprensió, ajudant a donar una imatge jurídica més accessible de l'actual ICF.

La disposició que es proposa és adequada, i pretén garantir una major seguretat jurídica i disminuir la dispersió normativa, així com també garantir l'accés transparent i clar dels ciutadans a la normativa amb rang legal vigent, tal com preveu la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Els aspectes més rellevants tenen a veure a l'homogeneïtzació de determinats continguts, en ares d'una major claredat i congruència interna de la Llei.

2.2 Marc normatiu en què s'insereix

Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei de l'Institut Català de Finances de 14 de gener de 1985.

2.3 Relació de disposicions afectades i taula de vigències i derogacions resultants

Títol de la disposició	Tipus d'afectació	Articles afectats
Decret Legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei de l'Institut Català de Finances de 14 de gener de 1985.	Derogació	Tots
Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.	Derogació	Art. 22
Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	Derogació	Art. 61 Apartat 2 quater DA 6 DD 1.f
Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.	Derogació	Art. 73 DD 2a
Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.	Derogació	DF 8a
DECRET Llei 2/2015, de 28 de juliol, pel qual es modifica parcialment el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, aprovat pel Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre.	Derogació	Tot
DECRET Llei 4/2015, de 29 de desembre, de necessitats financeres del sector públic i altres mesures urgents en pròrroga pressupostària.	Derogació	DA 2a
Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.	Derogació	Art. 189

LLEI 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.	Derogació	Art. 123
Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic	Derogació	Article 56
Llei 2/2022, de 3 de març, de creació del Fons Complementari de Riscos de la Generalitat de Catalunya	Derogació	Disposició final primera

2.4 Competència de la Generalitat sobre la matèria

Article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

L'article 63 de l'Estatut d'autonomia estableix en relació amb la Delegació en el Govern de la potestat legislativa, en els seus apartats 1 i 2 que:

"1.El Parlament pot delegar en el Govern la potestat de dictar normes amb rang de llei. Les disposicions del Govern que contenen legislació delegada tenen el nom de decrets legislatius. No poden ésser objecte de delegació legislativa la reforma de l'Estatut, les lleis de desenvolupament bàsic, llevat que es delegui l'establiment d'un text refós, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2.La delegació legislativa només es pot atorgar al Govern. La delegació ha d'ésser expressa, per mitjà d'una llei, per a una matèria concreta i amb la determinació d'un termini per a fer-ne ús. La delegació s'exhaureix quan el Govern publica el decret legislatiu corresponent o quan el Governes troba en funcions."

L'apartat 3 assenyala que quan es tracti d'autoritzar el Govern a refondre textos legals, les lleis han de determinar l'abast i els criteris de la refosa.

2.5 Tràmits de consulta i participatiu

2.5.1 Consulta pública

L'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, regula la participació dels ciutadans en els procediments d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments.

La STC 55/2018 exclou la iniciativa legislativa de les CCAA de l'aplicació de l'article 133 de la Llei 39/2015 (FJ 7.b), per tant, també s'entenen inclosos els decrets legislatius:

"Los artículos 129 (salvo el apartado cuarto, párrafos segundo y tercero, cuya impugnación ya hemos examinado), 130, 132 y 133 de la Ley 39/2015 se refieren al ejercicio, por parte de los gobiernos nacional y autonómico, tanto de la potestad reglamentaria como de la iniciativa legislativa. Se aplican, por tanto, a las iniciativas de rango legal de las Comunidades

Autónomas. Invaden por ello las competencias que estas tienen estatutariamente atribuidas en orden a organizarse y regular la elaboración de sus leyes. Procede, pues, estimar el recurso en este punto y declarar en consecuencia la invasión competencial que denuncia el Gobierno de Cataluña”

Per altra banda, no s'ha previst la necessitat de fer la consulta pública prèvia en els decrets legislatius a l'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, com sí s'ha fet respecte als avantprojectes de llei. Per tant, en aquest cas s'estima que no cal fer-la.

És més, per les disposicions reglamentàries està recollida la dispensa d'aquest tràmit a l'article 66 bis apartat 3 b) de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, quan es limita a refondre o consolidar textos.

Per tant, s'entén que aquest decret legislatiu que té per objecte l'elaboració d'un text refós no ha sotmetre's al tràmit de consulta prèvia, per quant precisament és per mandat legal que s'ha de procedir a la seva elaboració en virtut de l'habilitació del Parlament per fer aquesta refosa.

2.5.2 Participació ciutadana en l'elaboració de les normes

L'article 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern preveu un tràmit facultatiu, com és la participació ciutadana en l'elaboració de les normes i indica que: “Les persones tenen dret a participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, a les iniciatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir en les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu”.

Precisament, en aquest cas s'estima que al tractar-se d'un text refós aquest tràmit no caldria fer-ho, per quan de realitzar-se és sobre qüestions tècniques de la refosa que ja podran ser valorades en el tràmit d'informació pública. A més, cal tenir present que en tots dos tràmits s'està consultant un text amb una memòria d'avaluació, si l'objecte de la consulta (allò que es vol consultar per obtenir aportacions d'un determinat tipus) no és diferent en un i altre cas i si hi ha certa proximitat en el temps en un i altre cas, no sembla que des d'un punt de l'eficàcia -la qualitat de les aportacions que es volen obtenir- i un punt de vista de l'eficiència -la qualitat de la participació que s'obté es proporcional als recursos emprats en el tràmit- tingui massa sentit fer aquests dos tràmits substancialment iguals.

D'afegitó, el caràcter organitzatiu del projecte normatiu que és objecte d'aquest memòria mou a qualificar d'innecessària la participació ciutadana en la seva elaboració.

Tanmateix, un cop comenci el tràmit d'informació pública, el text del projecte de decret legislatiu i la documentació complementària que s'acompanya es podrà consultar al web Departament d'Economia i Hisenda <http://economia.gencat.cat/projectesnormatius> i el Portal de la transparència. Aquesta informació es mantindrà actualitzada al llarg de la tramitació, informant sobre el seu estat. Es donarà així compliment al principi de transparència i les obligacions de publicitat activa de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, en concret els articles 10.c i 69.2.

2.5.3 Tràmit de consulta interdepartamental

Atès que l'aprovació d'un projecte de decret legislatiu s'ha sotmetre'l a la consideració del Govern, el qual pot decidir dur a terme nous tràmits abans d'aprovar-lo com a decret legislatiu, d'acord amb l'article 37 de la Llei 13/2008, la iniciativa s'ha de posar en coneixement dels diferents departaments perquè formulin si escau, les observacions que considerin convenient prèviament als tràmits d'audiència i d'informació pública. Aquest tràmit s'instrumentarà mitjançant l'aplicatiu del SIGOV.

2.6 Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.

Pel que fa a la informació pública i l'audiència, la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en el seu article 37.2 disposa que l'elaboració d'un projecte de decret legislatiu correspon als departaments competents per raó de la matèria i ha de complir, si més no, els tràmits determinats per l'article 36.3.

I a l'article 36.3 b) assenyala que a) que la memòria general ha de contenir la relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència o la procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

Per altra banda, l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009, pel qual s'aproven les directrius sobre el contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general va donar un tractament unitari a totes les disposicions i preveu que es dugui a terme tant l'audiència com la informació pública

No obstant, i malgrat el caràcter preceptiu de l'audiència, atès que el projecte de decret legislatiu que es planteja té com a únic destinatari l'Institut i no afecta directament la posició jurídica de la ciutadania davant l'Administració, no està previst atorgar el tràmit d'audiència a terceres persones ni entitats, considerant-se suficient el tràmit d'informació pública.

2.7 Procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

Es considera procedent sotmetre l'expedient a informació pública, d'acord amb l'article 36.4 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern. En aquest sentit, aquest projecte de decret legislatiu se sotmetrà a informació pública, durant el termini de set dies hàbils a comptar a partir de l'endemà de la publicació de l'Anunci corresponent. Motius d'interès públic aconsellen la tramitació d'urgència derivats de la necessitat que aquesta decret legislatiu entri en vigor de manera immediata, en aplicació de l'article 33 de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, per la qual cosa s'han reduït els terminis per a la seva tramitació.

Per altra banda, l'article 3 de la Llei 29/2010, del 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya estableix que les finalitats d'aquesta llei, per tal de millorar la transparència, l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat en les relacions entre el sector públic i els ciutadans, són:

a) Garantir que l'ús dels mitjans electrònics promogui una administració pública oberta, transparent, accessible, eficaç i eficient.

b) Promoure que les activitats derivades de l'exercici de les competències dels ens, els organismes i les entitats que conformen el sector públic, llurs relacions i les relacions amb els ciutadans siguin més àgils, més eficaces i més eficients, mitjançant l'ús dels mitjans electrònics.

c) Consolidar els instruments de col·laboració i de coordinació entre les administracions catalanes en el desenvolupament de polítiques i de serveis per a la introducció i l'ús dels mitjans electrònics.

I l'article 4 de la Llei 29/2010 estableix la incorporació dels mitjans electrònics en les actuacions del sector públic de Catalunya que ha d'ésser informada, entre d'altres, pels principis següents:

Primer. Proximitat. Les entitats del sector públic han de facilitar que l'ús dels mitjans electrònics, pels ciutadans, les faci més properes i adaptades a llurs necessitats, reduint costos i càrregues.

Segon. Transparència i participació. Les entitats del sector públic han de garantir l'accés a l'estat de les tramitacions administratives i a la informació que consta a llurs arxius, d'acord amb el que estableix l'ordenament jurídic, i també la rendició de comptes i l'establiment de mecanismes de participació activa en les decisions públiques.

Tercer. Accessibilitat. Les entitats del sector públic han de garantir que l'ús dels mitjans electrònics no ocasioni discriminacions per raó del mitjà emprat o per raó de les discapacitats o les dificultats especials dels destinataris d'aquestes.

Quart. Qualitat. Les entitats del sector públic han d'adoptar les mesures necessàries perquè la difusió de la informació pública i la tramitació dels procediments administratius per mitjans electrònics satisfacin les necessitats de llurs destinataris i facilitin l'assoliment de les finalitats de l'article 3.

Cinquè. Simplificació, eficàcia, eficiència i economia. Les entitats del sector públic han d'adoptar les mesures necessàries per a redissenyar els serveis, els tràmits i els procediments administratius; reduir les càrregues, els costos, els terminis i el temps dels procediments administratius, i assolir més eficàcia, eficiència i economia en l'activitat administrativa.

(...)

Per tant, atès que la normativa esmentada possibilita que la informació pública es pugui instrumentar per mitjans electrònics, i que la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a l'article 36. 4 estableix que "El departament encarregat de l'elaboració d'un avantprojecte de llei el pot sotmetre a informació pública o a audiència de les entitats que tinguin encomanada per llei la defensa d'interessos que es podrien veure afectats per l'entrada en vigor de la llei(...)", i d'aquesta norma no se'n dedueix l'obligatorietat de la realització d'aquest tràmit d'informació pública mitjançant la publicació en els diaris oficials, es considera adient, i atès també el context actual de pandèmia, que el tràmit d'informació pública s'instrumentalitzï per mitjans electrònics, indicant el termini i publicant el text del projecte de disposició reglamentària a la seu electrònica, i que les al·legacions de les possibles persones interessades es presentin en el registre electrònic corresponent.

2.8. Justificació d'incisos afegits i suprimits al projecte de text refós.

El quadre següent mostra l'estructura comparada dels diferents articles del Text refós vigent (TRLICF) i del Projecte de text refós que es presenta:

Taula de correspondències	
TRLICF	Projecte de text refós
Article 1	Article 1 + Apartat 1 de l'article 2
Article 2	Article 3
Article 3	Article 4
Article 4	Article 5 + Apartat 2 de l'article 2
Article 5	Article 6
Article 6	Article 8, llevat de l'apartat 5
Article 7 (no vigent)	-
Article 8 (no vigent)	-
Article 9 (no vigent)	-
Article 10 (no vigent)	-
Article 11 (no vigent)	-
Article 12 (no vigent)	-
Article 13 (no vigent)	-
Article 14 (no vigent)	-
Article 15 (no vigent)	-
Article 16	Article 9
Article 17	Article 10
Article 18	Article 11
Article 19	Article 12
Article 20	Article 13
Article 21	Article 14
Article 22	Article 15
Article 23 (no vigent)	-
Article 24 (no vigent)	-
Article 25	Article 16
Article 26 (no vigent)	-
Article 27 (no vigent)	-
Article 28 (no vigent)	-
Article 29 (no vigent)	-
Article 30 (no vigent)	-
Article 31	Article 18
Article 32	Article 19, llevat de l'apartat 3
Article 33 (no vigent)	-
Article 34 (no vigent)	-
Article 35 (no vigent)	-
Article 36 (no vigent)	-
Disposició addicional primera	Article 17
Disposició addicional segona	Apartat 3 de l'article 19
Disposició addicional tercera	Apartat 5 de l'article 8
Disposició addicional quarta	Article 7
Disposició transitòria	Disposició transitòria
Disposició final (habilitació 2022)	-

Existeixen determinats incisos d'articles del Text refós vigent que no s'han incorporat al Projecte de text refós, així com determinats incisos del Projecte de text refós no consten al Text refós vigent, que s'enumeren a continuació.

Article 1.2 del Projecte de text refós (PTR).

Es proposa el redactat següent:

2. L'Institut Català de Finances gaudeix de patrimoni i tresoreria pròpia i actua per al compliment de les seves funcions amb autonomia orgànica, financera, patrimonial, pressupostària, funcional i de gestió amb plena independència de les administracions públiques i amb submissió a aquesta Llei i a la resta de l'ordenament jurídic, sens perjudici que en la seva activitat s'ajusti a les normes de dret privat que li són aplicables.

L'actual article 1.2 del Text refós vigent estableix el següent:

2. L'Institut Català de Finances gaudeix de patrimoni i tresoreria pròpia i actua per al compliment de les seves funcions amb autonomia orgànica, financera, patrimonial, funcional i de gestió amb plena independència de les administracions públiques i amb submissió a aquesta Llei i a la resta de l'ordenament jurídic, sens perjudici que en la seva activitat s'ajusti a les normes de dret privat que li són aplicables.

En conseqüència, el Projecte de text refós afegeix el terme “pressupostària” en relació amb els tipus d'autonomia de l'entitat.

Aquesta *autonomia pressupostària* de l'entitat ja s'estableix tant al paràgraf segon de l'article 32.2 del Text refós vigent: “L'Institut té autonomia pressupostària respecte de la Generalitat [...]”, com en el segon paràgraf de l'article 19.2 del Projecte de text refós (que es correspon amb l'article 32.2 del Text refós vigent), estableix també l'autonomia pressupostària de l'entitat respecte de la Generalitat.

Es tracta, en definitiva de donar coherència al text i agrupar els tipus d'autonomia de què gaudeix l'ICF en un sol article, justament dedicat a la **Naturalesa i normativa aplicable**.

En relació amb aquest punt, la Comissió Jurídica Assessora, en el dictamen 227/2020, emès en el marc de la tramitació anterior, addueix que “[...] efectivament, el segon paràgraf de l'article 19.2 del text projectat, es correspon amb l'article 32.2 del text refós vigent, i s'hi estableix literalment que “L'Institut Català de Finances té autonomia pressupostària respecte de la Generalitat de Catalunya [...]”. De tal manera que l'autonomia pressupostària de l'Institut Català de Finances és una de les característiques que en defineixen el règim jurídic i, per tant, s'ajusta a la tècnica legislativa que es faci figurar també en el precepte destinat a definir el règim jurídic de l'Institut Català de Finances.” (VI.5. Capítol 1 a).

Article 6.4 del TRLICF.

L'article 6.4 del TRLICF estableix el següent:

4. L'Institut Català de Finances pot constituir societats mercantils i fons dels que estableix la normativa vigent i, en general, participar en qualsevol tipus d'entitat, i autoritzar les seves entitats filials perquè realitzin aquestes operacions de qualsevol tipus, mobiliàries o immobiliàries. Així mateix, poden adquirir participacions en altres societats mercantils i entitats financeres, siguin públiques o privades.

Mentre que, l'article corresponent del Projecte de text refós, el 8.4, estableix el següent:

4. L'Institut Català de Finances pot constituir societats mercantils i fons dels que estableix la normativa vigent i, en general, participar en qualsevol tipus d'entitat, tant directament com a través de les seves filials.

El text del PTR únicament pretén aclarir i simplificar la redacció de l'article esmentat.

En aquest sentit, i en relació amb l'article 8.4 del Projecte de text refós, la Comissió Jurídica Assessora, en el dictamen 227/2020, emès en el marc de la tramitació anterior, addueix que *"Encara que no s'expliqui en l'expedient el motiu d'aquest canvi de redacció, s'adverteix que té com a finalitat simplificar-ne el contingut"* (VI.6. Capítol 2, apartat a).

Article 22.2 c) del TRLICF.

En relació amb l'article 15.2 del Projecte de text refós, relatiu a les funcions del conseller delegat o consellera delegada, l'apartat c) diu que *li correspon la representació de l'Institut Català de Finances en les juntes generals de les societats mercantils en les quals participi directament o indirectament, sens perjudici de la representació del mateix Institut en els altres àmbits que s'acordin.*

En l'actual text vigent aquesta funció es detalla de la forma següent: *c) El control i el seguiment de la gestió de les participacions en les empreses de les quals l'Institut sigui titular.*

Entenem que aquesta redacció proposada resulta més precisa i adaptada a les necessitats i realitat actual de l'ICF i les seves filials.

Nogensmenys, i sobre aquest particular, la Comissió Jurídica Assessora, en el dictamen 227/2020, emès en el marc de la tramitació anterior, considera que canvis en la lletra c) són una reformulació i conclou, en termes generals, que *"[...] el contingut i la sistemàtica d'aquest capítol 3 s'ajusta a la autorització parlamentària i introdueix les modulacions i adaptacions normatives apropiades [...]"* (VI.7. Capítol 3.a).

Article 18 b) del TRLICF.

La lletra b) de l'article 18 del TRLICF estableix que són competències de la Junta de Govern, *"b) Elevar a l'aprovació del Govern, mitjançant el Departament d'Economia i Finances, les propostes de pressupost, la memòria, el balanç i els comptes de l'entitat i les propostes d'aplicació de resultats."*

La lletra a) de l'article 11 del Projecte de text refós estableix que són competències de la Junta de Govern, *"a) Remetre la proposta de pressupost al departament competent en matèria d'economia i hisenda, i elevar a l'aprovació del Govern, mitjançant el departament esmentat, els comptes anuals de l'entitat i la proposta d'aplicació de resultats."*

La proposta pretén donar-hi una redacció homogènia quant als documents a elevar al Govern i la seva denominació. Així mateix, la redacció proposada es fa ressò de la proposta de redacció efectuada en aquest punt per la Comissió Jurídica Assessora en el dictamen 227/2020, emès en el marc de la tramitació anterior.

2.9.Proposta d'harmonització.

Els aspectes més rellevants tenen a veure a l'homogeneïtzació de determinats continguts, en ares d'una major claredat i congruència interna de la llei.

Concretament, pel que fa a l'article 1.2. es proposa el redactat següent:

L'Institut Català de Finances gaudeix de patrimoni i tresoreria pròpia i actua per al compliment de les seves funcions amb autonomia orgànica, financera, patrimonial, pressupostària, funcional i de gestió amb plena independència de les administracions públiques i amb submissió a aquesta Llei i a la resta de l'ordenament jurídic, sens perjudici que en la seva activitat s'ajusti a les normes de dret privat que li són aplicables.

En congruència amb el redactat de l'article 19.2. 2n paràgraf, de la proposta de text refós, actualment vigent, que determina l'autonomia pressupostària de l'ICF.

Pel mateix motiu, i per millorar la coherència de la norma, es dona un redactat homogeni als articles 11.a i 19.2, sobre documentació a elevar a l'aprovació del Govern, per part de la Junta de Govern.

2.10. Altres consideracions. Justificació de l'aplicabilitat immediata

El projecte de Decret legislatiu és una refosa de normativa ja existent, fet que aconsella no endarrerir la seva entrada en vigor, un cop sigui aprovat pel Govern.

És per això que es considera oportú que, un cop aprovat, el Decret legislatiu entri en vigor l'endemà de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. D'acord amb l'article 37.5 de la Llei 13/2008, un cop el Govern ha fet ús de la delegació legislativa, ha d'adreçar al Parlament la comunicació corresponent, juntament amb el text resultant de la delegació, a fi que el Parlament iniciï, si s'escau, el procediment de control de la legislació delegada.

Barcelona,

Jordi Cabrafiga Macias
Secretari General